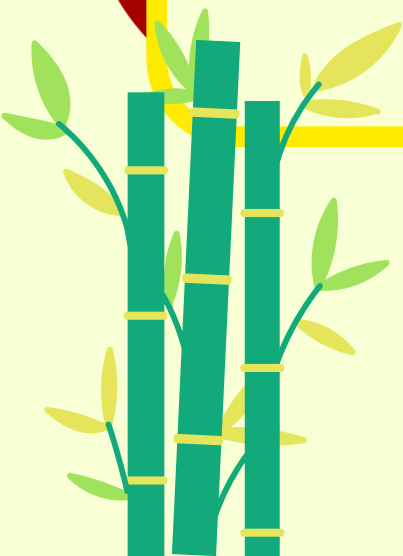
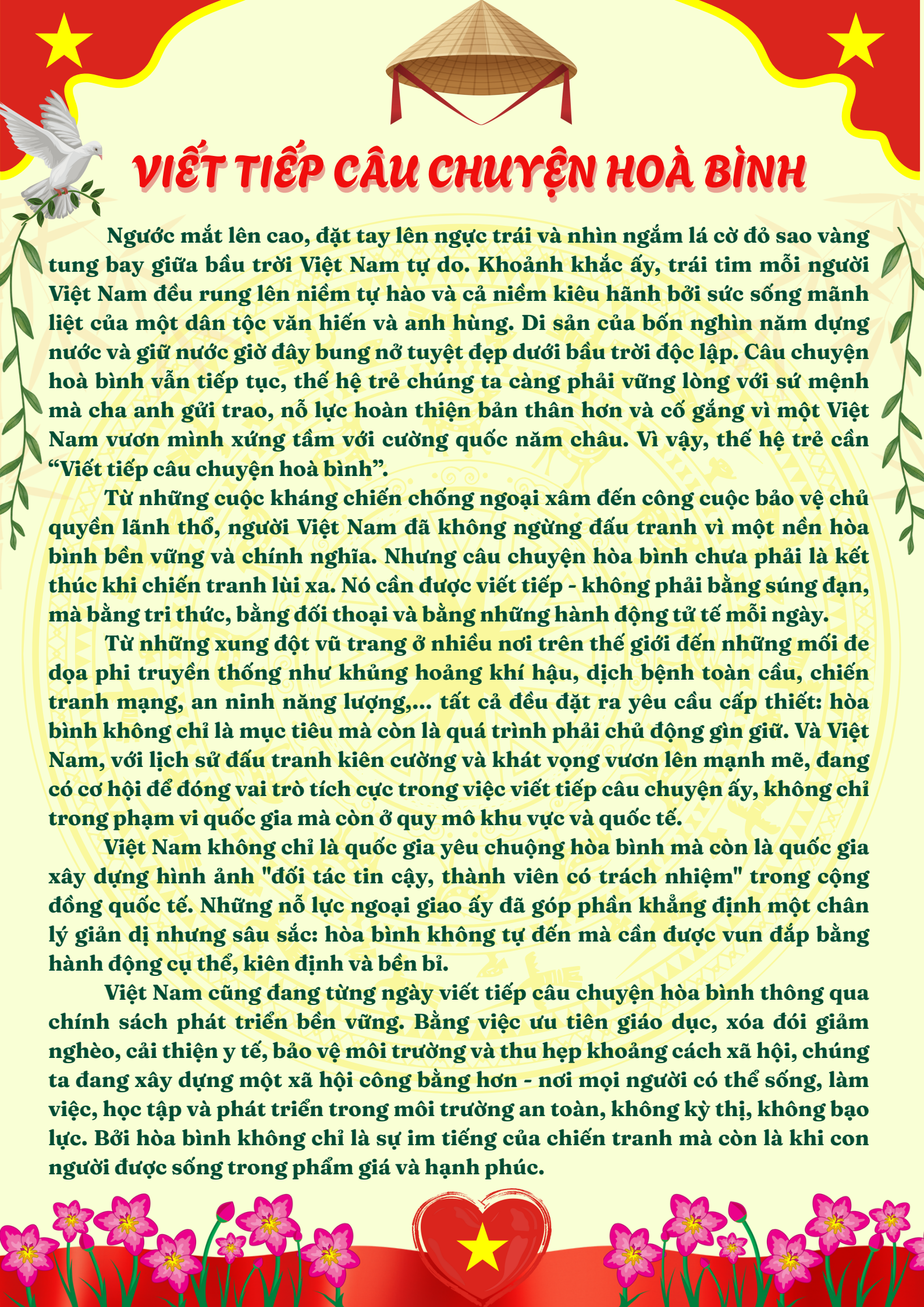

PHÒNG GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO HUYỆN THANH TRÌ

**LẮNG SÂU
CÙNG TRĂNG SÁCH**

VIẾT TIẾP CÂU CHUYỆN HOÀ BÌNH

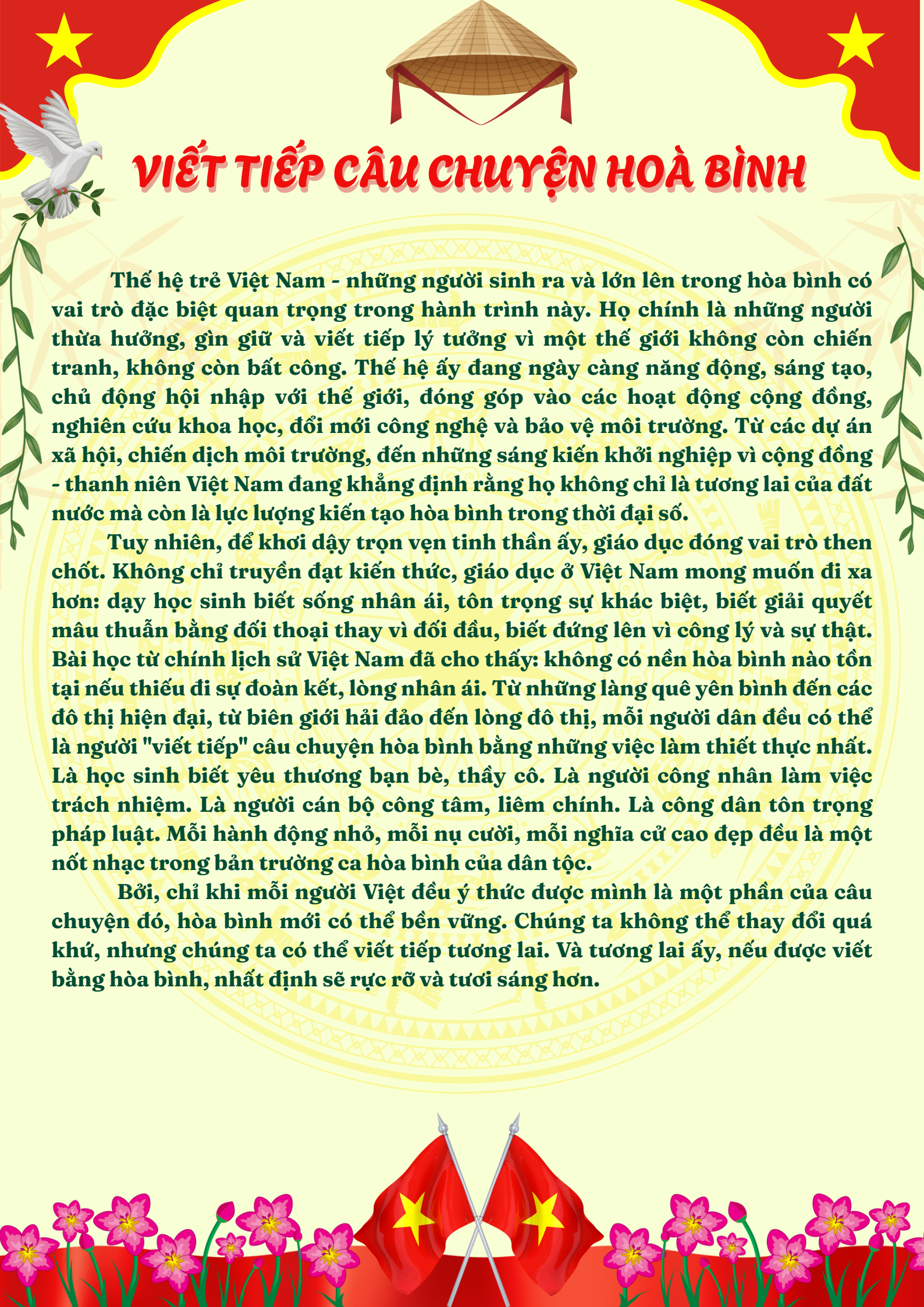
Ngước mắt lên cao, đặt tay lên ngực trái và nhìn ngắm lá cờ đỏ sao vàng tung bay giữa bầu trời Việt Nam tự do. Khoảnh khắc ấy, trái tim mỗi người Việt Nam đều rung lên niềm tự hào và cả niềm kiêu hãnh bởi sức sống mãnh liệt của một dân tộc văn hiến và anh hùng. Di sản của bốn nghìn năm dựng nước và giữ nước giờ đây bung nở tuyệt đẹp dưới bầu trời độc lập. Câu chuyện hoà bình vẫn tiếp tục, thế hệ trẻ chúng ta càng phải vững lòng với sứ mệnh mà cha anh gửi trao, nỗ lực hoàn thiện bản thân hơn và cố gắng vì một Việt Nam vươn mình xứng tầm với cường quốc năm châu. Vì vậy, thế hệ trẻ cần “Viết tiếp câu chuyện hoà bình”.

Từ những cuộc kháng chiến chống ngoại xâm đến công cuộc bảo vệ chủ quyền lãnh thổ, người Việt Nam đã không ngừng đấu tranh vì một nền hòa bình bền vững và chính nghĩa. Nhưng câu chuyện hòa bình chưa phải là kết thúc khi chiến tranh lùi xa. Nó cần được viết tiếp - không phải bằng súng đạn, mà bằng tri thức, bằng đối thoại và bằng những hành động tử tế mỗi ngày.

Từ những xung đột vũ trang ở nhiều nơi trên thế giới đến những mối đe dọa phi truyền thống như khủng hoảng khí hậu, dịch bệnh toàn cầu, chiến tranh mạng, an ninh năng lượng,... tất cả đều đặt ra yêu cầu cấp thiết: hòa bình không chỉ là mục tiêu mà còn là quá trình phải chủ động gìn giữ. Và Việt Nam, với lịch sử đấu tranh kiên cường và khát vọng vươn lên mạnh mẽ, đang có cơ hội để đóng vai trò tích cực trong việc viết tiếp câu chuyện ấy, không chỉ trong phạm vi quốc gia mà còn ở quy mô khu vực và quốc tế.

Việt Nam không chỉ là quốc gia yêu chuộng hòa bình mà còn là quốc gia xây dựng hình ảnh "đối tác tin cậy, thành viên có trách nhiệm" trong cộng đồng quốc tế. Những nỗ lực ngoại giao ấy đã góp phần khẳng định một chân lý giản dị nhưng sâu sắc: hòa bình không tự đến mà cần được vun đắp bằng hành động cụ thể, kiên định và bền bỉ.

Việt Nam cũng đang từng ngày viết tiếp câu chuyện hòa bình thông qua chính sách phát triển bền vững. Bằng việc ưu tiên giáo dục, xóa đói giảm nghèo, cải thiện y tế, bảo vệ môi trường và thu hẹp khoảng cách xã hội, chúng ta đang xây dựng một xã hội công bằng hơn - nơi mọi người có thể sống, làm việc, học tập và phát triển trong môi trường an toàn, không kỳ thị, không bạo lực. Bởi hòa bình không chỉ là sự im tiếng của chiến tranh mà còn là khi con người được sống trong phẩm giá và hạnh phúc.

VIẾT TIẾP CÂU CHUYỆN HÒA BÌNH

Thế hệ trẻ Việt Nam - những người sinh ra và lớn lên trong hòa bình có vai trò đặc biệt quan trọng trong hành trình này. Họ chính là những người thừa hưởng, gìn giữ và viết tiếp lý tưởng vì một thế giới không còn chiến tranh, không còn bất công. Thế hệ ấy đang ngày càng năng động, sáng tạo, chủ động hội nhập với thế giới, đóng góp vào các hoạt động cộng đồng, nghiên cứu khoa học, đổi mới công nghệ và bảo vệ môi trường. Từ các dự án xã hội, chiến dịch môi trường, đến những sáng kiến khởi nghiệp vì cộng đồng - thanh niên Việt Nam đang khẳng định rằng họ không chỉ là tương lai của đất nước mà còn là lực lượng kiến tạo hòa bình trong thời đại số.

Tuy nhiên, để khơi dậy trọn vẹn tinh thần ấy, giáo dục đóng vai trò then chốt. Không chỉ truyền đạt kiến thức, giáo dục ở Việt Nam mong muốn đi xa hơn: dạy học sinh biết sống nhân ái, tôn trọng sự khác biệt, biết giải quyết mâu thuẫn bằng đối thoại thay vì đối đầu, biết đứng lên vì công lý và sự thật. Bài học từ chính lịch sử Việt Nam đã cho thấy: không có nền hòa bình nào tồn tại nếu thiếu đi sự đoàn kết, lòng nhân ái. Từ những làng quê yên bình đến các đô thị hiện đại, từ biên giới hải đảo đến lòng đô thị, mỗi người dân đều có thể là người "viết tiếp" câu chuyện hòa bình bằng những việc làm thiết thực nhất. Là học sinh biết yêu thương bạn bè, thầy cô. Là người công nhân làm việc trách nhiệm. Là người cán bộ công tâm, liêm chính. Là công dân tôn trọng pháp luật. Mỗi hành động nhỏ, mỗi nụ cười, mỗi nghĩa cử cao đẹp đều là một nốt nhạc trong bản trường ca hòa bình của dân tộc.

Bởi, chỉ khi mỗi người Việt đều ý thức được mình là một phần của câu chuyện đó, hòa bình mới có thể bền vững. Chúng ta không thể thay đổi quá khứ, nhưng chúng ta có thể viết tiếp tương lai. Và tương lai ấy, nếu được viết bằng hòa bình, nhất định sẽ rực rỡ và tươi sáng hơn.